

לשגע את הליכוד!

זוהי התוכנית הסודית של פרס: להשתמש בחוסיין כדי להכריח את הליכוד לנטוש את הממשלה ולהשאיר מאחוריו בממשלה את הדתיים

הליכוד, שפשוטו על גוף המדינה ונכסיה כמו עלוקות, אינם מעוניינים לפרוש מגדרה. אבל אפשר להכריח אותם.

כמו בגידו, על פרס להשיג תמיכה בתאוצה של הליכוד עצמו כדי להביא אותו לנפילה מתוך הממשלה.

ובאותו זמן על פרס לפייס את הליכוד פומבית ולהיראות כמי שמשיתרל בכל כוחו לשמור על הממשלה והרוטציה.

● העילה לגידוש

כדי לגרש את הליכוד מן הממשלה ולהשאיר את הדתיים בתר כה, יש למצוא עילה. עילה זו צריכה להצטיין כתכונות הבאות:

● היא צריכה להיות די חמור
רה כדי שתהיה בלתי-נסבלת בעיני הליכוד, כך ששרון-ליימור-עי, בעזרת התחיה, יכריחו את שמיר להתקומם.

● היא צריכה לאפשר ל-דתיים להישאר בממשלה.

● היא צריכה להיות סופי-לארית בצירבור הרחב, כך שהמי

אך לצד תוכניתו של פרס עומדים בעלי-ברית הזקים מאור.

קודם כל: הגורמים הבינלאומיים. ארצות-הברית, המלך חוסיין, יאסר ערפאת, הנשיא חוסני מובארכ — כולם מעדיפים את פרס והמערך על פני שמיר והליכוד. כולם מודעים לבעיית הרוטציה וללוח-הזמנים הכרוך בה. כולם מוכנים לעזור לפרס בפועל כדי לגרש את הליכוד מהממשלה. אם לא די בכך, יש לפרס בעלי-ברית גם ברמותם של איראל שרון, רוידי לוי ויצחק מודעי, המבקשים כולם למנוע את עליית שמיר לכס ראש הממשלה. כל אחד מהם מעוניין לפרק את הממשלה לפני-כן, להפיל את מנחם בגין במיפלה ולבוא במקומו. (גם מודעי יהיה מועמד, אם יעמדו מאחוריו 36% של הקולות ככל מוסדות הליכוד-המאוחד, שהובטחו לליכוד-לים.)

ואם לא די גם כאלה, הרי עומדת מאחוריהם תנועת-התחיה, המאיימת על הליכוד מכחף, מסיתה את חבריו ומכריחה עליידי כך את הליכוד לעשות מעשים שבצעם אינו מעוניין לעשותם. אין ספק שהמוני העסקנים של

הבהרות, לא טרקו דלתות. להיפך. הם קיבלו את פני ראש-הממשלה החוזר מארצות-הברית בנימוס רב. בריון הי גדול בכנסת הם המטירו עליו שבחים. לא נאמרה אף מילה אחת של ביקורת. זה היה מסתייע. מפתיעה עוד יותר היתה עמדתם של הניצים הקיצוניים שבמחנה הזה.

יוסקה שפירא, השר של מורשה והפטרוני של גוש-אמונים, שיבחה את פרס בפה מלא, בשעה שאנשי-הגוש בהתנחלויות התחילו להעיק שמיים וארץ מול פני הבגידה המתוכננת של פרס. אנשי ש"ס, שאחרים מהם אינם מסתירים את אהדתם למאיר כהנא, נתנו גם הם גיבוי מוחלט לפרס.

הסוד טמון ברמז חרימשמעי, שי העבירו הדתיים לפרס. תוכנו:

הדתיים לא יצטרפו לממשלה צרה בראשות פרס. אך הם לא יפרשו מן הממשלה אם יפרוש ממנה הליכוד.

נראה כי חודשים ארוכים של חיזור עקשני מצד פרס נשאו פרי. כמו כאבה בין גבר ואשה, העקשנות וההתמדה קובעות לא-פעם יותר מאשר הסקס-אפיל. פתקים כבותר, עליהם לרגל לרבנים, תמיכה בחיקוקים דתיים — כל אלה משתלמים עתה.

הדתיים גם מבינים שכוחי הסחיטה שלהם עולה לאיך שיעור בממשלה צרה, בעוד שבממשלת-האחדות הם בטי לים בשישים.

יתכן שאצל אחרים מן המנהיגים הדתיים, כמו אברהם שפירא, העוקבים אחרי המאורעות מקרוב, חשוב גם האינטרס הלאומי. ברור להם כי העברת השליטון העליון לידי הליכוד, במצבו הנוכחי, הוא אסון.

מאידך רוכבים הדתיים על גמר אנשי-השורה במפלגות הדתיות עברו שטיפת-מוח לאומנית במשך שנים, והם עתה ימניים מאוד בכל הנוגע לשלום ולפשרה. לכן יקשה על הי מנהיגים הדתיים ללכת עם פרס, אם תיפול הממשלה ויהיה צורך להרכיב ממשלה חדשה. גם אין לשום מיפלגה דתית אינטרס בכחירות חדשה. אך הישארות בממשלה אחי רי שהליכוד ייצא ממנה — זו אינה מחייבת החלטה חדשה. הממשלה הצרה תיווצר מעצי-מה.

● תרגיל בגידו

כך נקבעו הססים המובילים את הרכבת של פרס אל התחנה הנאה, שעליה מתנוסס השלט: גירוש הליכוד.

זה אינו קל. אחד מעוזריו של שמיר, יעקוב מרידור, התלוצץ פעם שהליכוד לא יפרוש מן הממשלה גם אם יחזיר המערך את ירושלים לערבים. ליצחק שמיר ברור המישחק לגמרי. הוא רוצה ברוטציה. הוא ארס פיקה ומפוכת, שאינו מתרגש. הוא דומה לפרס ככוחו להבליג ולדבוק במטרה. אי-אפשר להוציא אותו מן הכלים.

חגיגי, ולהביא לכך שמאות אלפי ישראליים יגידו: "אמרנו לכם!" כאשר שני שיקולים אלה עומדים זה מול זה, יתכן מאוד ששימעון פרס אכן ייקים את הסכם-הרוטציה. מיספר גדול והולך של יודעי-פרס הגיעו לאחי רונה למסקנה זו.

אולם במוחו הפורה של פרס עלתה אפשרות שלישית, שהיא בכחית ביצת-קולומבוס:

שני הצרכים הסותרים של פרס יבואו על סיפוקם, אם הליכוד עצמו יפרוש מן הכוח שלה, מרצונו החופשי ובכך יביא לביטול הסכם-הרוטציה.

● שכר החיזור

העקשני

כל הפערות-בכוסים-מי ש התחוללו בשבועיים האחרונים, כמעט שלא שמו לב למאורע החשוב ביותר.

כל קישקוש של יצחק מודעי, כל התפרצות של אריאל שרון, כל נימכום של רוידי לוי וכו' בכותרות שמנות. הלי כוד איים על שלמות הממשלה. יצחק שמיר התרוצץ. עמיתיו ררשו. הבה רות'. גאולה כהן הודעקה. שמועות מרעישות, מיסמכים סודיים, הרלפות והכחשות רדפו זה את זה.

אבל העובדה החשובה באמת לא היתה בכל הברקים והי העמים האלה, אלא דווקא בקול הדממה הדקה: הרממה של הי מחנה הדתי.

הדתיים לא איימו, לא ביקשו

ר רבה תוכניות סודיות התער פפו השבוע בשמי ישראל.

תוכנית סודית לקונדומיניום. תוכנית סודית לוועדה בינלאומית. תוכנית סודית להסדר עם ברית-המועצות. כל אלה היו ברזווים, במידה זו או אחרת, להקה שלמה של ברזווים, שמתרתם העיקרית היתה להסיח את הדעת מהתוכנית הסודית האמיתית של שימעון פרס, שלא ריפה בשמיים.

אלא הלכה והתגשמה על פני האדמה. היא לא נגעה לרעיונות מופשטים כמו השלום והבעיה הפלסטינית, המעניינים את שימעון פרס בקליפת-השום, אלא לנושא האחד המעניין את פרס באמת, ושלגביו יש לו כישרונות מופלגים: השליטון.

● ביצת קולומבוס

ה מטרה המיידית העומדת לפני שימעון פרס אינה נוגעת לגרה המערבית, לרמת-הגולן או לטאבה. היא נוגעת לרוטציה.

כאן עומד שימעון פרס לפני בעיה הנראית כמבט חטוף, כבלתי-פתירה: איך ליישב בין שני צרכים סותרים. מצד אחד, אין לפרס שום חשק לקיים את הרוטציה. כמו אצל כל פוליטיקאי טוב, משתלב כאן האינטרס הי אישי עם האינטרס הלאומי. אין ספק כי החזרת ראשות-הממשלה לידי יצחק שמיר, הנלחץ עליידי אריאל שרון, תחדה ומאיר כהנא. היא אסון לאומי. מצד שני, יש לפרס בעיה של אמינות. אין הוא רוצה בשום פנים ואופן להיסקל למצב שבו עליו להפר הסכם

בעלי-הברית: לפרס ולשרון אינטרס משותף